

Antiga Audiència, dijous 7 de novembre de 2002

Los ladrones

Les voleurs, André Téchiné, 1996

Film confús i fascinant sobre lladres de sentiments.

En mig de la nit algú porta el cos sense vida d'Ivan a casa de la seva dona i fill. De mica en mica, la pel·lícula desglossa la relació entre el Ivan, lladre de cotxes de professió, i el seu germà policia Alex, la vida nocturna al club que regenta amb els germans Juliette i Jimmy, el triangle amorós entre Alex, Juliette i Marie, professora de filosofia, i la relació entre Alex i Justin, el fill d'Ivan. A mesura que Alex comença a investigar la mort de son germà s'aniran veient la seva relació passional amb Juliette, l'obsessió per Marie, i el fosc món suburbà en què Ivan vivia. De mica en mica, s'anirà revelant com cadascú dels personatges estan interconnectats i implicats en el crim.

El plantejament

Un triangle amorós. Un crim. Un drama sobre un conflicte familiar. Aquests arguments podrien esdevenir per ells mateixos una història, fins i tot gènere, però a *Les Voleurs* s'han barrejat per mostrar unes relacions fascinants i envolvents sota l'aparença d'un film engre d'intriga. L'eix inicial del film és un assassinat, un mort que és al mateix temps pare, fill, germà i amant. A partir d'aquí, els personatges, familiars i amics, es troben, retroben i se separen. És a dir, el film passa de ser un *thriller* a ser un film de relacions humanes tur-

bulentes, familiars i amoroses, on cada personatge és lladre d'alguna cosa, ja sigui emocional com existencial.

Tot aquest procés es realitza sota un llenguatge cinematogràfic particular: el *flashback*. La narració és fluida i fàcil de seguir, però dona voltes al temps i canvia de punt de vista, el de Justin, d'Alex, Marie i Juliette. La pel·lícula comença amb l'encontre que té Justin en veure el seu pare mort i l'aparició del seu oncle Alex. Aleshores el relat passa a mans d'aquest, un any abans de la mort d'Ivan, quan coneix Juliette. Després Marie pren el timó del relat i ens situa a tan sols sis mesos de l'incident, per posteriorment retornar-lo a Justin, el dia després de la mort de son pare. A continuació torna a Alex, deu dies després de la incineració del mort, i finalment altra cop a Justin mesos després de tot l'afer. Tradicionalment i sota l'aparença de record o de relat en veu en off, en cinema el *flashback* s'utilitza per mostrar les causes directes d'un argument dramàtic, les raons del passat que prolegomen un acte del present. En canvi, a *Les voleurs* s'utilitza per interrelacionar les causes i les conseqüències tot movent enrera i endavant personatges, vivències i percepcions al voltant d'un tema central, la mort d'Ivan. D'aquesta manera, Téchiné ens va revelant progressivament una mateixa

història vista des de les diverses facetes de la realitat, la dels seus personatges, producte de les seves percepcions i accions.

Actors i actrius

Destacar els treballs de Catherine Deneuve i Daniel Auteuil, dos actors que constantment agafen riscos interpretatius amb cadascun dels personatges que interpreten. L'emblemàtica i fascinant Catherine Deneuve en el paper d'una fràgil professora de filosofia que comparteix amant amb Alex, i amb qui tanmateix inicia una particular amistat. Daniel Auteuil està impressionant en el seu paper de policia d'emocions introvertides i problemes per saber dir el que vol, pensa i desitja. Altres crítiques han exaltat el treball de Laurence Côte en el seu personatge catalitzador Juliette, definit com a una molt bona barreja entre elegància i punk-rock, i pel el qual va rebre el premi Cèsar 1997 a la millor actriu novell francesa. Tots tres, de la mà de Téchiné, són capaços d'expressar el cúmul d'emocions contradictòries i complicades que senten en relació a ells/elles mateixos/es.

El director

A mitjans dels anys 60, André Téchiné treballà com a crític de cine per la prestigiosa revista *Cahier du Cinema*, incloent-hi el

període en que Jacques Rivette en fou l'editor en cap. Posteriorment treballà com a ajudant de direcció del mateix Rivette a *L'amour fou*, i abans no inicià carrera pròpia com a director l'any 1969. El mateix Téchiné cataloga la seva primerenca producció com una filmografia de gènere, és a dir films d'aprenentatge cinematogràfic, tant a nivell narratiu com tècnic. No és fins *Ma saison préférée* (1993) i *Les roseaux sauvages* (1994) que neix una filmografia més personal, amb temàtiques especialment centrades en la vida i les relacions humanes, i elaborada amb un propi sentit del ritme cinematogràfic.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Director: André Téchiné
Productor: Alain Sarde
Guió: Michel Alexandre, Pascal Bonitzer, Gilles Taurand i André Téchiné
Fotografia: Jeanne Lapoirie
Música original: Philippe Sarde
País: França
Any: 1996
Duració: 117 min.

Equip artístic

Catherine Deneuve: Marie
Daniel Auteuil: Alex
Laurence Côte: Juliette
Fabienne Babe: Jimmy
Didier Bezace: Ivan
Julien Rivière: Justin
Fabienne Babe: Mireille
Ivan Desny: Victor
Régis Betoule: Régis
Pierre Pérez: Fred
Naguime Bendidi: Nabil

Filmografia

2001
Café de la plage

2001
Loin

1998
Alice et Martin

1997
Transatlantique

1996
Les voleurs

1994
Les roseaux sauvages

1993
Ma saison préférée

1991
J'embrasse pas

1987
Les innocents

1986
Le lieu du crime

1985
Rendez-vous

1982
La matioutte

1981
Hotel des Amériques

1978
Les soeurs Brontë

1976
Barocco

1974
Souvenirs d'en France

1969
Pauline s'en va